

Annie Besant

Det fysiske redskab

- og vegetarisme

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

DET FYSISKE REDSKAB - OG VEGETARISME

Annie Besant

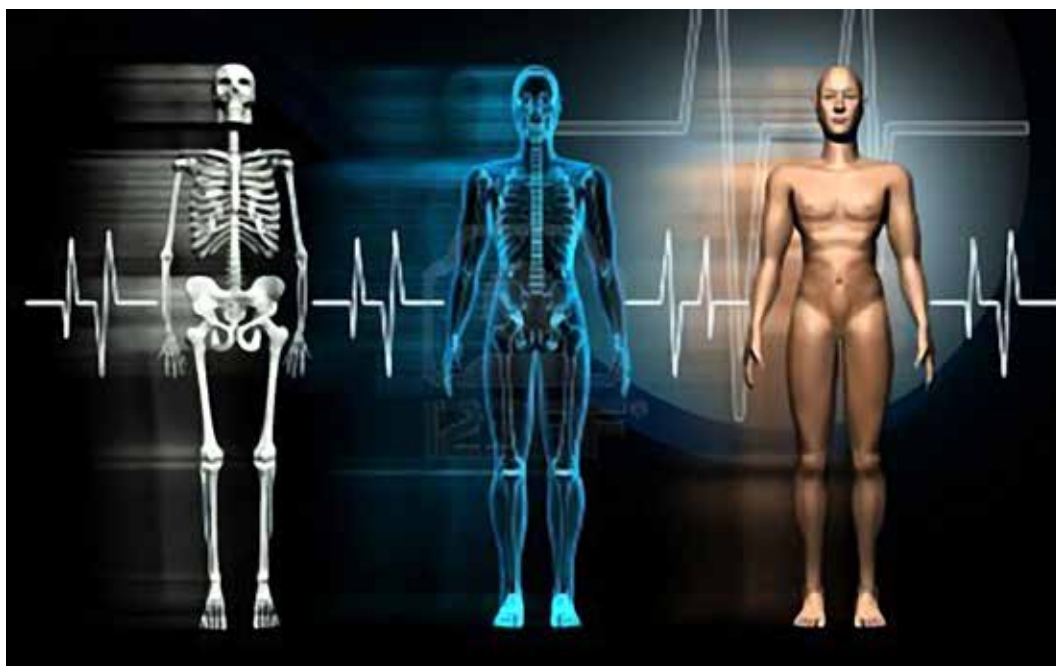

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Det fysiske redskab - og vegetarisme

Af Annie Besant

(Oversættelse Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

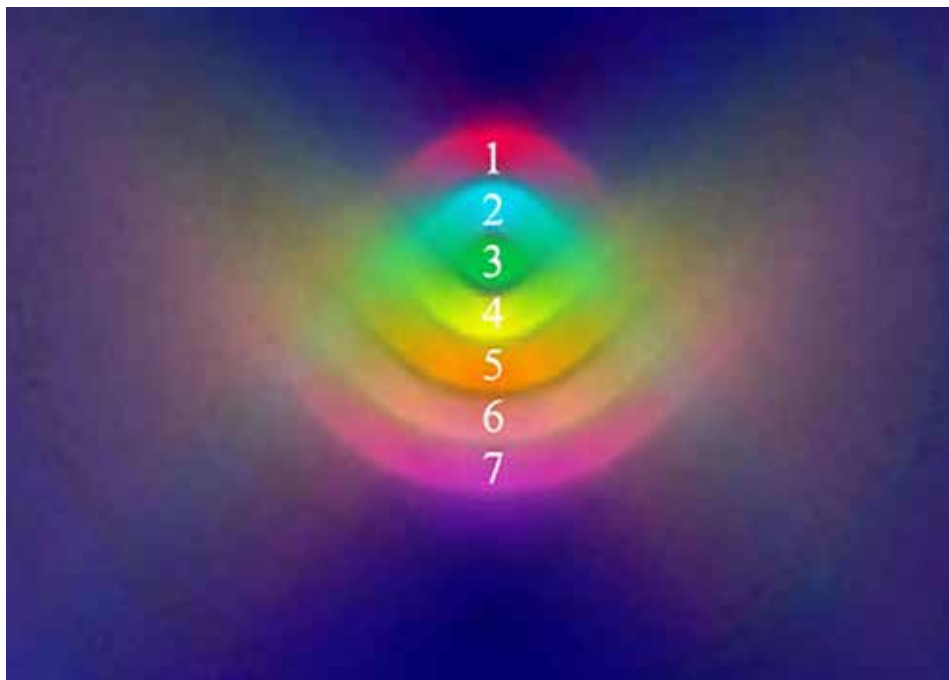
Udtrykket "fysisk redskab" har relation til menneskets to lavere principper. På sanskrit kaldes de *sthula sharira* og *linga sharira* – for begge er tilknyttet det fysiske plan. Begge består af fysisk stof, og de er skabt til en enkelt inkarnation. De kasseres ved døden og opløses sammen i den fysiske verden, når den afdøde går ind på astralplanet.

En anden grund til at klassificere de to principper, som det fysiske legeme eller redskab består af er, at så længe mennesket befinder sig på det fysiske plan, bruger det enten det ene eller det andet eller begge de fysiske redskaber. Begge tilhører det fysiske plan, fordi det består af fysisk stof, og det fysiske legeme kan ikke fungere udenfor det fysiske plan. Bevidstheden, som arbejder i de to redskaber, er bundet indenfor legemernes fysiske grænser, og den er underlagt tidens og rummets almindelige love. Selvom de to legemer delvis kan adskilles, sker det sjældent i den fysiske inkarnation. Det kan ikke anbefales, at man forsøger at adskille dem, og når det sker, er det altid udtryk for sygdom eller manglende balance i livet.

Fysisk og æterisk stof

Det er det stof, de består af, der gør dem forskellige. Det ene legeme består af groft fysisk stof, og det andet af fint æterisk stof. Det usynlige æterlegeme er partikel for partikel en nøjagtig kopi af det synlige fysiske legeme, og det overfører de elektriske og livgivende energistrømme, som det fysiske legemes aktivitet er afhængig af. Det æteriske legeme kaldes som sagt "*linga sharira*"

på sanskrit, men af forskellige grunde anbefales det at kalde det æterlegemet, for "*linga sharira*" bruges i en anden betydning i hinduistiske bøger, og det har skabt stor forvirring hos de mennesker, der studerer Østens litteratur – både i Østen og i Vesten. "Æterlegemet" kaldes ofte "den æteriske dublet", og det er et præcist udtryk for det finere fysiske legemes natur og tilstand. Ordet "æterisk" fortæller, at legemet består af "æter", og ordet "dublet", at det er en nøjagtig kopi af det grovere fysiske legeme.

De syv stoftyper

Det fysiske stof består af syv grader af tæthed, som kan skelnes fra hinanden, og hver stoftype repræsenterer store kombinationsmuligheder indenfor deres egne grænser. Stofftyperne er faste, flydende, luftformige eller gasagtige, og de æteriske stoftyper har fire tilstande, der er ligeså forskellige, som flydende stof er fra fast og luftformig. Tilsammen udgør de det fysiske stofs syv tilstande, og enhver stoftype kan gå over i hvilken som helst af de andre tilstande, selvom de under det, man kalder normal temperatur og normalt tryk, vil antage en af tilstandene som sin relativt permanente tilstand. Det fysiske legeme består af stof i alle syv tilstande – det grove fysiske legeme består af fast, flydende og luftformigt stof, og æterlegemet består af æterens fire underafdelinger.

Åndsvidenskabelige studier

Når åndsvidenskaben præsenteres for folk, er der mange, der beklager sig over, at informationerne ikke kan bevises naturvidenskabeligt. Desuden er de i tvivl om, hvor de skal begynde deres studier, for hvis man ønsker at studere på egen hånd og selv erkende sandheden af åndsvidenskabens påstande, hvor skal man så tage fat? Hvad er alfabetet i det sprog, velorienterede esoterikere taler flydende? Hvad skal man gøre, for at forstå og verificere indiciene i stedet for udelukkende at acceptere dem i tillid til andre, som siger, at de har forstået dem?

I denne artikel skal der gøres forsøg på at besvare spørgsmålene, for at hjælpe de studerende med at tage de første praktiske skridt, hvis de virkelig tager deres studier alvorligt. Men det er stadig underforstået, at de skridt, der tages, er

baseret på et liv, hvor de moralske, intellektuelle og åndelige sider skal trænes. Det er sandt, at et menneske hverken bliver åndeligt eller clairvoyant ved udelukkende at træne det fysiske legeme, men det er også sandt, at fordi det fysiske legeme er det redskab, der skal bruges i processen, er en vis træning af legemet nødvendig, hvis man ønsker at bevæge sig i retning af udviklingsvejen.

Legemet er et redskab

Man vil aldrig nå de åndelige højder, hvis man kun beskæftiger sig med det fysiske legeme, men på den anden side vil det også være umuligt at nå disse højder, hvis man ignorerer legemet. Legemet er menneskets *redskab*. Det er vigtigt at forstå, at legemet tilhører mennesket. Mennesket tilhører ikke legemet. Legemet tilhører mennesket, og formålet er, at det skal bruge det. Mennesket skal ikke bruges af legemet. Legemet er et redskab, der skal forædles, forbedres, trænes, støbes i den ønskede form og opbygges af komponenter, som gør det bedre egnet til at fungere som redskabet for menneskets højeste formål. Alt, som stræber i den retning, skal stimuleres og dyrkes. Alt, som går i modsat retning, skal undgås.

Legemets ønsker er ligegyldige. Det samme gælder de vaner, det har fået i fortiden. Legemet tilhører mennesket. Det er en tjener, der skal bruges, sådan som man ønsker det. I samme øjeblik legemet overtager styringen og leder mennesket, i stedet for at legemet ledes af mennesket, vendes der op og ned på livets formål og ethvert fremskridt umuliggøres. Det er et vigtigt udgangspunkt for ethvert

menneske, der tager sin åndelige udvikling alvorlig. Det fysiske legemes natur gør det faktisk temmelig let at bruge det som redskab eller tjener. Det har bestemte egenskaber, som hjælper, når det skal trænes, og det gør det forholdsvis let at styre og forme det. Når legemet først er blevet vant til at arbejde på en bestemt måde, vil det være parat til automatisk at fortsætte på samme måde. Det vil være akkurat ligeså tilfreds, som hvis det var trænet til at følge andre retninger. Hvis legemet har fået en dårlig vane, vil det gøre kraftig modstand mod ethvert forsøg på at forandre vanen, men hvis det trænes i at gennemføre forandringen og bliver tvunget til at handle i overensstemmelse med menneskets ønsker, vil legemet hurtigt af sig selv følge den nye vane. Det vil være ligeså tilbøjelig til at følge den nye metode, som det fulgte den gamle.

Det sympatiske nervesystem

Det faste fysiske legeme, kan man kalde den synlige del af det fysiske legeme,

selvom de luftformige bestanddele almindeligvis ikke er synlige for det fysiske øje. Det faste fysiske legeme er menneskets yderste klædning – dets laveste manifestation – det mest begrænsede og ufuldkomne udtryk for det, mennesket dybest set er. Det er nødvendigt at studere det faste fysiske legeme så omhyggeligt, at man bliver i stand til at forstå, hvorfor man kan træne og forædle det. Man er nødt til at forstå nogle aktiviteter, som hovedsagelig ligger udenfor viljens kontrol, og desuden nogle, der er underlagt denne kontrol. De fungerer begge ved hjælp af nervesystemer, men ved forskellige nervesystemer. Det ene driver alle de funktioner i legemet, som vedligeholder legemets almindelige liv. Det får lungerne til at trække sig sammen, hjertet til at slå, og det skaber bevægelse i fordøjelsessystemet. Det består af de nerver, der normalt kaldes det "sympatiske nervesystem".¹

En gang i en meget fjern fortid i den fysiske evolution, hvor legemerne var under udformning, var det sympatiske nervesystem under kontrol af det dyr, der besad det. Men gradvis begyndte det at fungere automatisk. Viljen slap kontrollen med de basale funktioner, som fik en form for uafhængighed, sådan at nervesystemet udførte alle legemets normale og vitale funktioner.

Så længe et menneske er rask, lægger det ikke mærke til funktionerne. Mennesket ved, at det ånder, når åndedrættet holdes tilbage. Det ved, at hjertet banker, når det slår voldsomt eller uregelmæssigt. Men når alt fungerer normalt, sker alle vitale processer automatisk og ubemærket. Det er ganske vist muligt at bringe det sympatiske nervesystem under viljens kontrol ved hjælp af lange og smertefulde øvelser, og yogier i Indien, der praktiserer en bestemt form for hatha-yoga, udvikler denne evne for at stimulere de lavere psykiske evner.

Det er nemlig muligt at udvikle evnerne (uden hensyn til åndelig, moralsk eller intellektuel vækst) ved direkte at påvirke det fysiske legeme. Hatha-yogien lærer at kontrollere sit åndedræt til en grad, der gør det muligt at standse det i en længere periode og at beherske hjerterytmen. Yogien kan gøre cirkulationen hurtigere eller langsommere og ved hjælp af teknikkerne kan det fysiske legeme bringes i trance og astrallegemet frigøres.

Det kan ikke anbefales at efterligne metoden, men alligevel er det en vigtig information for mennesker i Vesten, som er tilbøjelige til at mene, at mennesket er det fysiske legeme. Yogierne viser, hvor fuldstændigt et menneske kan bringe de normalt automatiske fysiske processer under bevidst kontrol. Erfaringen viser,

¹ Det sympatiske nervesystem (også kaldet det adrenerge nervesystem eller sympaticus) danner sammen med det parasympatiske nervesystem det autonome nervesystem.

at når mennesker gennemgår en langvarig disciplin for at befri sig fra det fysiske legemes fængsel, oplever de, at de lever, selvom det legemlige liv er sat ud af funktion. Erkendelsen viser, at de ikke blot er slaver af sanserne.

Det somatiske nervesystem

Efter det sympatiske nervesystem, skal der fokuseres på det somatiske eller vilkårlige nervesystem, som har langt større betydning for menneskets mentale formål. Det er det store nervesystem, der er tænkningens redskab. Det er årsag til, at mennesket føler og bevæger sig på det fysiske plan. Det består af hjerne-rygradsaksen. Fra hjernen og ryggraden udgår der tråde af nervestof (føle- og bevægelsesnerv) til hver del af det fysiske legeme. De nerver, mennesket føler med, går fra periferien til aksen, og de nerver, der får mennesket til at bevæge sig, går fra aksen til periferien. Nervetrådene udgår fra alle dele af legemet. De forbinder sig med hinanden og danner knuder, som igen forbinder sig med ryggraden, hvor de danner dens udvendige, trådede substans, og fortsætter opad for at sprede sig og forgrene sig i hjernen. Hjernen er midtpunkt for al følelse og al bevidst bevægelse, som kan beherskes af viljen. Det er dette nervesystem, der gør det muligt for mennesket at udtrykke sin vilje og sin bevidsthed, og derfor kan man sige, at viljen og bevidstheden har sæde i hjernen.

Mennesket kan udelukkende foretage sig noget på det fysiske plan i kraft af hjernen og nervesystemet. Mennesker med et materialistisk livssyn bygger deres livssyn på den kendsgerning, at tanke- og hjernevirksomhed fungerer sammen. Hvis man kun beskæftiger sig med det fysiske plan – sådan som materialistiske mennesker gør det – så er det korrekt, at tanke og hjerne fungerer sammen. Det er derfor nødvendigt at inddrage kræfter fra et højere plan – astralplanet – for at vise, at tanken *ikke* er et resultat af nervevirksomhed i hjernen. Hvis hjernen påvirkes af bedøvende midler, sygdom eller beskadiges, kan tanken hos det menneske, der ejer hjernen, ikke længere fungere korrekt på det fysiske plan. Det materialistiske menneske vil henvise til det faktum, at nogle hjernesygdomme påvirker tanken på en bestemt måde. Men der findes hjernesygdomme, som ødelægger en bestemt del af hjernevævet i nærheden af øret. Den resulterer i et totalt tab af hukommelsen i relation til ord. Hvis man stiller et spørgsmål til et menneske med denne hjernelidelse, kan det ikke svare. Hvis man spørger, hvad det hedder, kan det ikke svare, men hvis man siger navnet, vil det reagere på det. Hvis man giver det en information, vil det

give udtryk for, om det er enigt eller uenigt. Det er i stand til at tænke, men ikke i stand til at tale. Tilsyneladende stod den del af hjernen, der har taget skade, i forbindelse med den fysiske hukommelse for ord, og skaden på denne del af hjernen medfører, at det fysiske menneske mister hukommelsen for ord og bliver stum, *men det beholder tænkeevnen* og kan give udtryk for accept eller det modsatte, når man kommer med forslag.

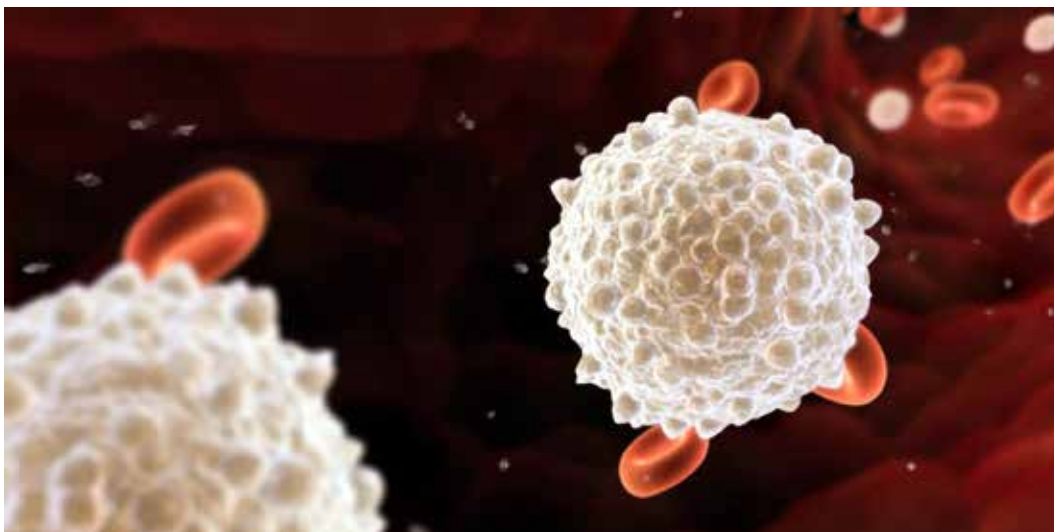
Det er en selvfølge, at det materialistiske argument øjeblikkeligt falder til jorden, når et menneske er i stand til at foretage en bevidst ud-af-kroppen oplevelse og dermed bevise, at det stadig er i besiddelse af alle sine evner – og at det igen bliver begrænset, når det vender tilbage til det fysiske redskab. Det vigtigste for den, der studerer åndsvidenskab, er ikke, om det materialistiske livssyn er stærkt eller svagt. Det vigtigste er det faktum, at mennesket på det fysiske plan er begrænset i sit udtryk af det fysiske redskabs evner, og at redskabet er modtageligt for fysiske påvirkninger. *Når påvirkningerne kan beskadige redskabet, kan de også forædle det!* Det er en erkendelse, der er af vital betydning.

Celler og atomer

Nervesystemerne er, ligesom alle andre dele af legemet, bygget af celler, der er små afgrænsede legemer, som består af omsluttende vægge med indhold. De er synlige under mikroskopet og varierer i forhold til deres forskellige funktioner. Cellerne består af små molekyler, og de består igen af atomer – dvs. kemikerens atomer – for et atom repræsenterer for en kemiker den yderste partikel i et kemisk element. De kemiske atomer kombineres på utallige måder for at danne de luftformige, flydende og faste dele af det fysiske legeme.

For esoterikeren er et kemisk atom en levende skabning, der lever sit eget uafhængige liv. Kombinationer af atomer former en sammensat skabning, der igen udgør en levende enhed. Hver eneste celle har sit eget liv, og alle de kemiske atomer, molekyler, celler og organer kombineres til en organisk helhed – et legeme, der skal fungere som redskab for en form af bevidsthed, der er højere end nogen bevidsthed, de enkelte dele hver især kender i deres liv. Hvis en

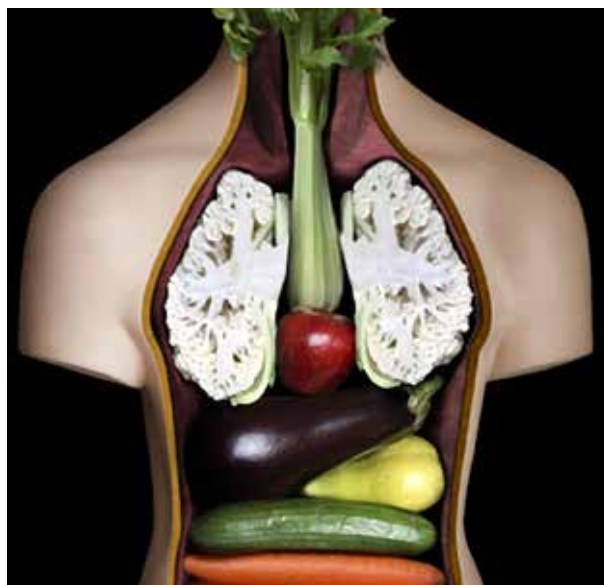
bloddråbe anbringes under mikroskopet, ser man et antal levende legemer – de hvide og røde blodlegemer, der bevæge sig i bloddråben.

De hvide blodlegemer ligner almindelige amøber både i opbygning og aktivitet. I forbindelse med mange sygdomme finder man forskellige bakterier og vira af forskellig slags, og naturvidenskaben oplyser, at mennesket har både gode og fjendtlige mikrober i organismen. Nogle kan skade, og andre angriber og fortærer skadelige snyltegæster og stofrester. Nogle mikrober kommer udefra, og de hjem søger det fysiske legeme med sygdomme, mens andre fremmer sundheden. På den måde skifter menneskets klædninger konstant materiale, som optages, bliver i legemet i en periode og forsvinder for at indgå som elementer i andre legemer. Der foregår en konstant udskiftning og ombytning.

Viden og uvidenhed

De fleste mennesker interesserer sig ikke for disse kendsgerninger, selvom det er en viden, der rummer muligheden for at forædle det fysiske legeme, så det kan blive et bedre egnet redskab for det indre menneske. Gennemsnitsmennesket lader legemet bygge sig selv af det materiale, der tilbydes, uden hensyn til materialets natur, for det er kun interesseret i, om materialet smager godt og tilfredsstillende begæret, og ikke om det er egnet eller uegnet til at bygge en ren og forfinet bolig for sjælen – det virkelige og evige menneske. Gennemsnitsmennesket er ikke opmærksomt på kvaliteten af partiklerne, når de kommer og går. Det udvælger ingen. Det kasserer ingen.

Det lader enhver stoftype bygge sig ind i legemet. Det almindelige menneske er en sjusket bygmester, der er ligeglad med, om legemet er fyldt med byggesjusk. Forædlingen af det fysiske legeme består i at vælge de partikler, der skal indbygges, med omhu.

Det bevidste menneske vil vælge de reneste madvarer som føde. Det ved, at på grund af den naturlige udskiftning, vil de partikler, der blev bygget ind i legemet i en periode, hvor det levede overfladisk og forkert, efterhånden forsvinde – i det mindste i løbet af syv år – selvom processen kan fremskyndes betydeligt, hvis man beslutter ikke at bygge noget ind, som er urent. Efterhånden som de rene bestanddele forøges, skabes der en hær af forsvarere i legemet. De vil nedbryde alle urene partikler, der kommer udefra uden menneskets accept, og det beskytter legemet løbende ved hjælp af en aktiv vilje, der virker magnetisk, og derfor frastødes alle urene skabninger, som forsøger at trænge ind i legemet.

Psykiske evner

Når et menneske beslutter at forædle sit fysiske legeme og gøre det til et redskab, som sjælen har nemmere ved at arbejde igennem, er det reelt det første skridt i udøvelsen af yoga. Det er et skridt, der *skal* gøres enten i den aktuelle eller i en senere inkarnation. Det er en forudsætning for, at man selv kan erfare åndsvidenskabens informationer.

Personlig erfaring af metafysiske fakta er afhængig af, at legemet er under ejerens kontrol. Det er ikke muligt at erkende den usynlige verden, hvis man er fanget i legemets fængsel, eller hvis legemet består af grove og tunge partikler.

Selvom mennesket medbringer delvis udviklede psykiske evner fra inkarnationer, hvor der blev praktiseret større disciplin, vil evnerne være hæmmet, når det er i sit urene fysiske legeme. Legemet vil dæmpe eller forvrænge brugen af evnerne og gøre iagttagelserne upålidelige.

Ren føde og ingen røg og alkohol

Hvis man forestiller sig, at et menneske efter moden overvejelse beslutter at skabe et rent legeme, og at det enten arbejder ud fra det faktum, at legemet forandres i løbet af syv år, eller at det foretrækker den kortere og vanskeligere vej, der forandrer det hurtigere – i begge tilfælde vil det begynde at vælge det materiale, som det nye og rene legeme skal opbygges af. Når det vælger fødevarer, vil det udelukke alt det, der tilfører urene eller uegnede partikler til legemet. Det vil holde op med at drikke øl, vin og spiritus og andre drikkevarer, der indeholder alkohol, fordi de tilfører urene mikrober – en slags opløsningsmidler. De er ikke alene ondartede i sig selv, men de tiltrækker desuden

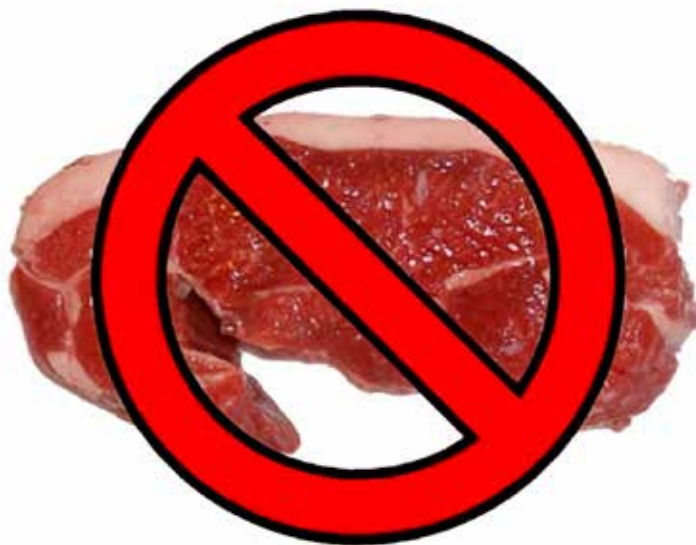
nogle af de mest frastødende blandt de astrale beboere. Det er ofte afdøde alkoholikere, der i døden har mistet deres fysiske legemer, og derfor kan de ikke længere tilfredsstille deres voldsomme længsel efter alkohol. De hænger omkring de steder, hvor der drikkes, og omkring de mennesker, der drikker.

De forsøger at trænge sig ind i legemerne på mennesker, der drikker, og på den måde får de del i deres nydelse og beruselse. De fleste ville være chokerede, hvis de kunne se de astrale skabninger, der forsøger at dele deres nydelse, og opleve den nære kontakt, de får med ubehagelige væsener. De astrale elementaler samler sig om alkoholikernes tanker, der er indhyllet i elementalessens. Legemet tiltrækker grove partikler fra den omgivende atmosfære. Partiklerne er afsondret af alkoholiserede legemer, og partiklerne optages i legemet og gør det endnu grovere. Det er indlysende, at når man indfører de grove partikler i sit legeme, vil det gradvist og langsomt gøre legemet grovere.

Det samme gælder fødevarer, der er uegnede til menneskeføde. Det gælder kød fra dyr, fugle, krybdyr, fisk og skaldyr. Legemer kan ikke opbygges af den slags materiale, hvis de skal være fine, sensitive, sunde, stærke og i balance, for det er det, et mennesket har behov for til alt åndeligt arbejde. De, der bygger deres legemer af materiale fra fødevarer, der forudsætter drab, tiltrækker også elementaler med grove vibrationer.

Clairvoyante kan se dem svæve omkring slagterier, slagterbutikker og kølediske. De kan se, hvordan de indsuger de dampe og vibrationer, der strømmer fra de blodige kroppe.

Det er vigtigt at tilføje, at uanset hvor stor opmærksomhed mennesket viser det fysiske legeme, vil *det* alene ikke medføre åndelig udvikling. Men et legeme af rent og forfintet stof er en forudsætning for åndelig udvikling, og der er ingen fornuft i at tillade, at evnerne – uanset om de er store eller små – begrænses, blokeres og forvrænges af et ufuldkomment redskab, når det ikke behøver at være sådan.

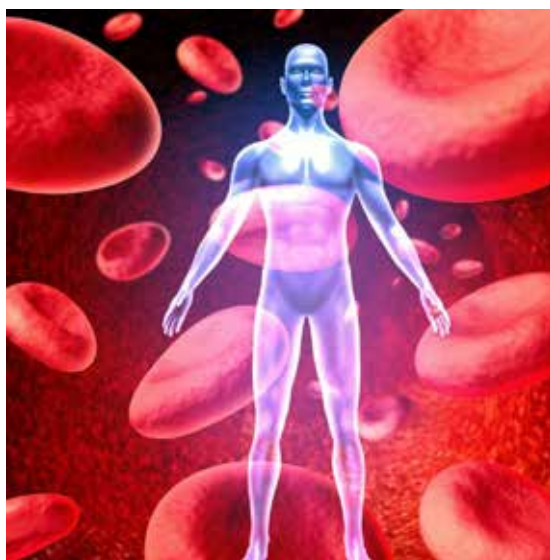
Påvirkning fra dagliglivet

Der er imidlertid en vanskelighed, som er vanskelig at udgå. Alle mennesker lever blandt mennesker, som er uvidende og ligeglade med de åndsvidenskabelige

fakta om naturen. I en storby eller i hvilken som helst by kan man ikke gå igennem gaderne uden at blive påvirket af omgivelserne, og jo finere man gør sit legeme, jo finere og skarpere bliver de fysiske sanser. Når man går gennem byens gader og forretningskvarterer, er der beværetninger overalt. Man går forbi slagterbutikker, kører med tog, bus og metro sammen med mennesker, der lugter af kødmat og alkohol.

Når civilisationen bliver mere fremskreden, vil meget af den slags forsvinde, men i nutiden tilføres partikler fra disse steder i legemet, og man indånder dem med luften. Men på samme måde som et normalt sundt legeme er beskyttet af et stærkt immunforsvar, er et rent legeme beskyttet mod urene partikler. Desuden er der som omtalt hærskarer af små levende væsener, som altid arbejder på at holde blodet rent. De hvide blodlegemer er tro soldater, der omgående angriber alle giftige partikler, som trænger ind i det rene legeme. Det er op til det enkelte menneske at vælge, om man vil befolke blodet med "røverbander", der angriber og dræber de gode. Jo mere man forsøger at undgå, at der indføres noget urent i legemet, jo mere styrkes man imod angreb udefra.

Legemet er et vandedyr

Legemets automatik og at man kan bruge den egenskab er allerede omtalt. Hvis man ønsker adgang til højere bevidsthedsplaner, er det en forudsætning, at man forædler det fysiske legeme. Det er en kendsgerning, at legemet før eller senere vil reagere i protest mod, at det tilbydes de urene føde- og drikkevaner, man normalt tilbyder det. Protesten kalder man livsstilssygdomme. Hvis man giver legemet noget, der kan opretholde sundheden, vil legemet hurtigt acceptere enhver ren og nærende føde. Netop fordi legemet er et automatisk redskab, vil det hurtigt holde op med at kræve den føde,

man fravælger. I en periode skal man ganske vist afvise legemets vanemæssige krav om grovere fødemidler, men derefter vil det vænne sig til den nye kost og endda få afsky for den tidligere føde. Eksempelvis vil et menneske, der lever vegetarisk, få kvalme ved tanken om at spise vildt, som man siger, er "velhængt". Dvs. at det har fået en "tanke", og at forrådnelsesprocessen er gået i gang. Er man vant til en ren smag af sunde fødevarer, reagerer legemet automatisk med væmmelse ved alle grovere fødemidler.

Legemet er et vanedyr, og hvis et menneske har vænnet det til urene fødevarer, vil legemet kræve dem – og hvis man ikke har en stærk karakter, vil man være tilbøjelig til at give efter og lade sig styre af legemet. Men hvis man ignorerer legemets signaler og styrer sit redskab i stedet for at lade redskabet styre, vil legemet acceptere legemets ejer, og rette sig efter ejerens ordre. Det vil begynde at foretrække de ting, man giver det. Det vil få smag for ren føde og miste lysten til uren føde.

Problemet er ikke legemet, men menneskets begær. Det voksne legeme har fået indarbejdet en lang række vaner med at begære bestemte ting. Men hvis man lægger mærke til børn, vil man opdage, at barnets legeme ikke automatisk kræver den mad, som de voksnes legemer begærer. Hvis ikke barnet inkarnerer med en dårlig fysisk karma, vil det føle manglende lyst til at spise kød og drikke vin – men de voksne tvinger det til at spise kød, fordi de selv gør det, og forældrene lader barnet nippe til vinglasset ved desserten, indtil barnet i kraft af sin evne til at efterligne og under pres fra omgivelserne føres på afveje. Det får naturligvis smag for den urene kost, og måske vækkes gammelt astralt begær til live, som ellers kunne sultes ihjel. Legemet får efterhånden en fast vane til at kræve de ting, det er blevet vænnet til.

Begærnaturen skal overvindes

På trods af fortidens vaner kan det anbefales, at man skiller sig af med de partikler, der kræver de urene ting. Gradvis vil man føle, at legemet forandrer sine vaner og endda afskyr selve lugten af de ting, som det før holdt så meget af. Den virkelige vanskelighed ved forandringen ligger i astrallegemet – ikke i det fysiske legeme. Følelserne protesterer, og man ønsker ikke rigtigt at gennemføre forandringen. Hvis det var tilfældet, ville man gøre det. Derfor finder de fleste ofte på undskyldninger: *"Det er ikke så vigtigt – jeg har ingen psykiske evner, og jeg er ikke langt nok i min udvikling til, at det gør en forskel."*

Men man vil aldrig komme videre i sin udvikling, hvis man ikke forsøger at leve på en måde, så man kan nå det højeste, for det ligger altid indenfor rækkevidde, hvis man ikke tillader begærenaturen at stille sig i vejen for de åndelige fremskridt.

Måske siger man: *"Hvor ville jeg ønske, at jeg var i besiddelse af astralt syn, så at jeg kunne foretage spændende astralrejser"* – men når det kommer til stykket, foretrækker man en god middag med god vin. Hvis belønningen for at give afkald på den forkerte føde i et år var en million kroner, ville langt de fleste være i stand til at overkomme vanskelighederne og opretholde livet i legemet uden at spise kød og drikke vin! Men når det "kun" er det åndelige livs uvurderlige skatte, der tilbydes, er vanskelighederne uovervindelige for de fleste.

Hvis et menneske virkelig ønskede, hvad det påstår, det ønsker, ville der ske meget hurtigere forandringer. Men de fleste lader bare, som om de mener det alvorligt, og det gør de så godt, at de til sidst bilder sig selv det samme ind. De vender tilbage til den ene inkarnation efter den anden for at leve på samme måde uden at gøre fremskridt – og i en eller flere af inkarnationerne forstår de ikke, hvorfor de ikke gør fremskridt, og hvorfor andre har gjort hurtige fremskridt i en enkelt inkarnation, mens de selv intet gør. Det menneske, der mener det alvorligt – ikke af og til, men med urokkelig vedholdenhed – kan gøre alle de fremskridt, det ønsker, mens det menneske, der barer lader som om, vil gentage det samme negative kredsløb i mange fremtidige inkarnationer.

Renselse af det fysiske redskab – bevidsthedens laveste redskab – er en nødvendig forberedelse til al åndelig udvikling. Det er ganske vist ikke hele den nødvendige forberedelse, men det udgør en væsentlig del, og det er det første skridt.

--oo0oo--

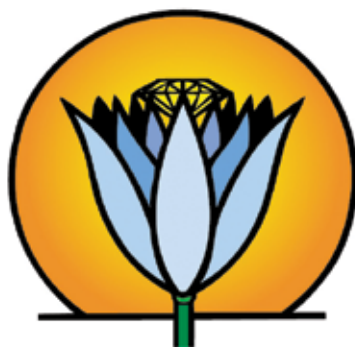
Den tibetanske mester Djwhal Khul siger:

"Renselse af det fysiske legeme stiller helt bestemte krav. Stof fra de højere underplan skal føres ind i det fysiske legeme, og det lave og grove stof skal elimineres. Det er en nødvendig proces, fordi det er umuligt for den, der har et groft legeme, at kontakte de høje vibrationer, og fordi det er umuligt for sjælen at overføre den højere viden og vejledning gennem et groft legeme. Desuden er det umuligt for de mere ophøjede tankestrømme at præge en ikke særligt udviklet hjerne. Det er derfor væsentligt at forfine det fysiske legeme, men det kan gøres på flere måder, der alle bygger på fornuft og er hensigtsmæssige.

Det kan gøres gennem ren føde. Det indebærer en vegetarisk kost, der vælges med omhu. Det kræver, at man kun spiser de grøntsager og frugter, der vitaliserer. At vise fornuft i valget af føde, at afstå fra for store og tunge måltider og at indtage lidt men ren og god føde, der assimileres fuldkomment, er alt hvad en discipel behøver. I spørger, hvilke næringsmidler? Mælk, honning, brød af fuldkornshvede, alle grøntsager, der får sol, appelsiner (frem for alt appelsiner), bananer, rosiner, nødder, lidt kartofler, upolerede ris, og lad mig gentage – spis kun så meget, at det sikrer aktiviteten."

Alice A. Bailey: *Breve om Okkult Meditation*, s. 319

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk